

Un conte de Nadal

Confidències del Patge Reial: la llista de regals més llarga del món

Aquest dijous el Patge Reial ha arribat als col·legis de la Vila i ha rebut les cartes per als Reis Mags de moltes nenes i nens. El Patge, que és molt treballador, ha obert totes les cartes ràpidament per anar, sense perdre ni un segon, a triar els regals que han demanat les noies i nois que s'han portat bé aquest any.

Quina sorpresa ha tingut el Patge!!, gairebé tots el regals que li han demanat els trobarà al Comerç de Sitges!!

El Patge Reial està molt i molt content perquè, com que no ha de sortir de Sitges per trobar els regals de les nenes i nens, es quedarà uns dies aquí, en un Hotel.

El matí del divendres, després de sortir de l'Hotel molt aviat, ha esmorzat en una Granja i després d'agafar forces ha recorregut totes les Botigues de la Vila amb la lli-

ta de regals més llarga del món, i se'ls ha endut un darrere l'altre. El Patge està molt content perquè ja té molts dels regals que haurà de repartir a totes les cases de Sitges, i a partir d'ara es pot dedicar a buscar els regals més complicats que, de ben segur, li demanaran a les cartes que recollirà a la cavalcada de Reis.

Quan ha fet uns quants viatges molt carregat de regals, el Patge Reial té molta gana i es para per menjar en un Restaurant. Hi ha gent que diu que el divendres el van veure a la Platja Sant Sebastià menjant un arròs.

Si mireu amb molta atenció potser que trobeu un del seus camells a la platja i potser que també veureu al Patge Reial comprant al Comerç de Sitges la resta de regals que encara no ha trobat.

Està tan content el Patge Reial que corren rumors que diuen que potser fins i tot el Pare Noël també vingui a trobar al Comerç de Sitges part dels regals que encara està buscant.

Hem trucat a l'Oficina de Turisme de Sitges per saber si tenen feta la reserva del Pare Noël i ens han dit que a vegades no reserva, però gairebé segur que aquest any vindrà.

Esteu molt atents i segur que trobareu al Pare Noël al voltant d'un Comerç de Sitges .

**La Federació de Comerciants i
Empresaris de Sitges us desitja un
BON NADAL.**

La Junta Directiva

*www.feces.es contacti amb nosaltres
a través de info@feces.es*

Nadal

JOAN PETIT

Ja han arribat les festes més entranyables del calendari, diuen uns; d'altres en diuen que són les festes més consumistes. I tots tenen raó. No sé perquè, però són les més entranyables, però també les més consumistes. Deu ser per allò del refrany que diu: "Per Nadal cada ovella al seu corral", és a dir, que d'alguna manera ens agrada celebrar-les al caliu de la família. Però també ens agrada observar als éssers estimats, i també menjar d'una manera més excepcional -seguint la tradició- Brou de Nadal, Escudella i carn d'olla, Amanida d'api, el Rostit i les Neules i els Torrons, a mi particularment aquest menjar no em fa dir res. També podríem parlar del que juguem a la loteria, tant a la rifa de Nadal com a la de Reis. Tot plegat un bogeria, que la tan escatainejada crisi sembla que aquests dies quedi en un somni.

Però a part de tot això, el Nadal, a casa nostra, ens porta algunes coses més, només faltaria, i que ja són tradició. Unes tradicions que ja ens vénen d'anys, algunes, com poden ser les representacions, al teatre del Casino Prado de "Els Pastorets", una sarsueleta entre còmica i nostàlgica que per un mòdic preu ens fa reviuere el naixement de l'Infant Jesús, les representacions es faran demà dia 21 i el dia de Sant Esteve a les 12 del migdia i el dia 28 a les 10 de la nit. També, durant aquestes dates, podem visitar al Palau del Rei Moro la magnífica exposició de Diorames de Nadal que l'Agrupació Pessebrista de Sitges prepara cada any, i que s'inaugurarà el dia de Nadal després de la Missa del Gall. També hi ha un altre acte que enguany se celebra per segona vegada, aquest tindrà lloc a la Societat Recreativa El Retiro, el diumenge dia 28, dia dels Innocents a les 12 del migdia, i no és altre que el Concert de Nadal que ens oferirà la Suburband, on podem escoltar, segons tinc entès, les noves peces del seu repertori a més de les de sempre, un concert que amb l'ajut de tots serà, de ben segur, una altra tradició del Nadal sitgetà.

A part d'això no us descuideu d'anar al "Quinto" penseu que si piqueu podreu guanyar uns diners que podran ajudar a alleujerir les despeses d'aquests dies.

Sigui com sigui, tant si sortiu com si no sortiu, us desitjo un Nadal ple de pau i alegria que -com va dir algú fa uns anys- és el que toca aquesta setmana. O no?

La fotografia.

"Divendres de la setmana passada, vaig veure la pel·lícula "Soldado de Salamina", de David Trueba. Un film en el què surten reportatges filmats de l'època, així com moltes magnífiques fotografies en blanc i negre. Aquells i aquelles fotògrafes sí que suaven la samarreta.

Durant tota la setmana em pogut veure, per televisió i a tota hora, a l'actriu, model, presentadora i hereu de tot un imperi hostaler París Hilton. En una secció de fotografia la presentadora d'una cadena de televisió li va preguntar a un col·lega fotògraf, quantes fotos portava fetes de la Hilton. Ell li va dir que de moment cent vint-i-tres. Ara pensem. D'aquesta gran quantitat de fotografies un parell es podran aprofitar per publicar? No!

Tornem a la pel·lícula de Trueba. S'imagineu el mèrit artístic d'aquells fotògrafs? Pensant, per exemple, quina pel·lícula poso: 100 Asa. 200 Asa. I la velocitat i el diafragma, en flasch sense? Després de fer unes quatre fotografies, perquè a la quarta foto feta al personatge et diu gràcies per tot i se'n va, tu

E. Godar

havia d'anar al laboratori a veure que en surt. Un suplici si s'havia de publicar l'endemà. Aquesta foto té els ulls tancats. L'altra desenfocada. Aquí s'ha mogut i per fi l'última, no sé perquè però sempre era l'última la que estava bé per publicar o reproduir.

Així que si s'ha de donar algun premi Pulitzer a un fotògraf, s'haurà d'anar a aquella aquella època per trobar-lo. No creiem que després de fer quasi dues-centes fotografies se li pugui donar un premi a un fotògraf per una foto que ha quedat molt bé.

Il·lustrem aquest "Coses" amb la millor fotografia que ens va sortir, de vint-i-una que vaig fer amb deu segons, del canó del Baluard que, com molts de nosaltres ja no és el què era....." - Magnífica la fotografia del canó que va defensar Sitges de l'escomesa d'un vaixell de guerra anglès que atacava la nostra Vila. No podem dir el dia, però devia ser per allà l'edat mitja, no ho sabem. De totes maneres mereix un premi, o no? Molt bé amic.

Un refrany nadalenc...

Sí, un refrany nadalenc que diu: "El forn, per Nadal, no para ni un instant". Un bon refrany que té els seus punts de veritat. Des que la mestressa de casa es posa a la cuina, vaja trasbals, que s'investeix amb il·lusió. Es destapen els paquets i es buiden de tot el que s'ha comprat a la botiga. Tot es fa al matí, en sortir, normalment, de la Missa del dia, si no s'ha anat a la Missa del Gall. Alguna cosa pot ser preparada el

dia abans. Una mica d'entremès, si cal, el clàssic brou i, no faltaria més, el pollastre rostit, que molts el fan farcit amb moltes coses i al final l'escumós, que no hi falti!. La mestressa té la seva feina, gran feina, que fa molt a gust... A cal forner, ai, quantes vegades s'hi duia la cassola, per tal que el seu forn 'glorifiqués' la feina. Nadal és Nadal, festa gran de la família que, amb més fe que mai, es reuneix tota junta. Un dinar que es fa amb estimació, pel que significa. L'alegria de la família, sobretot quan no hi falta ningú.

Quan hi ha una baixa sensible d'una persona estimada, la joia es veu truncada i el buit sols es pot suplir amb un entranyable record i amb un fre al cor. Una baixa que es nota, encara que tot mirant el cel amb els ulls de l'ànima, tot veient la llum de l'establia, és prou per sentir l'escalf sobre teu de la persona que ara ja no tenim al costat, però que sembla que et vinguin alenades de presència....

Això del forn que no para, ha de ser veritat, ja que de menjar n'hi ha d'haver per abastar amb escriu. Tothom s'hi agafa. Sols tenir a mà un diari o una revista, pàgines senceres et posen a la 'mà' tot el que vulguis i desitgis, foragitant del cap el que se'n diu crisi, que sí que preocupa, és clar, però en aquesta festa sembla que la gent no en vol ni parlar.

A més, també hem llegit que les famílies amb pocs recursos poden rebre ajudes d'associacions i altres, que volen que tothom gaudeixi fins al grau que es pugui. A veure si tot és veritat... L'Adveniment, la seva joia, la seva alegria, la seva profunda significació, no és qualsevol cosa, és la Vida que ens arriba i obre els camins de la felicitat eterna.... *Jesús amb nosaltres!*